

ת"פ 21201/10/19 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט השלום בתל אביב - יפו
ת"פ 21201-10-19 מדינת ישראל נ' פלוני

לפני ס' הנשיא כבוד השופט רועי פרי
המאשימה מדינת ישראל
באמצעות תביעות תל אביב
ע"י עו"ד ליהי אזולאי
נגד
פלוני הנאשם
ע"י ב"כ עו"ד חגית רחמני

גזר דין

1. הנאשם הודה, בטרם הרשעה, במסגרת הסדר טיעון, בעובדות כתב האישום המתוקן בעבירות של תקיפת בת זוג ואיומים, לפי סעיפים 382(ב) ו-192 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977.
2. למקרא כתב האישום המתוקן עולה כי במועדים הרלוונטיים לאישום היו הנאשם והמתלוננת בני זוג במשך כמחצית השנה והתגוררו בדירתם ברחוב העליה בתל אביב.
3. ביום 3.10.19, התפתח ויכוח בין המתלוננת לנאשם בדירה, במהלכו קילל הנאשם את המתלוננת ואיים כי יתקוף אותה. בתגובה נכנסה המתלוננת לחדר השינה וסגרה את הדלת ובתגובה זרק הנאשם חפצים על דלת הדירה ובהמשך עזב את הדירה.
- ביום 7.10.19, בשעת אחה"צ, לאחר שיצא ונכנס הנאשם לדירה מספר פעמים, נעלה המתלוננת את דלת הדירה. הנאשם שב לדירה ודפק בעוצמה על הדלת וכשפתחה המתלוננת את הדלת, צעק עליה אודות התנהלותה ונכנס לחדר השינה, ביקש שהמתלוננת תהיה בשקט ושלא תדבר עמו יותר.
- המתלוננת השיבה לנאשם שהיא איננה מבינה מדוע הוא לא הולך לאמו, או אז יצא הנאשם מחדר השינה לעבר המתלוננת, התיישב עם ברכיו על החזה של המתלוננת וחנק אותה באמצעות ידיו תוך שאמר: **"תקשיבי לי טוב למה שאני אומר..."**, מיד לאחר מכן קם מהמתלוננת, אחז בעורפה והפיל אותה על רצפת הדירה והכה אותה בגבה.
- המתלוננת התקשרה למשטרה ובתגובה אחז הנאשם בעורפה ויצא מהדירה שהמתלוננת בעקבותיו. למתלוננת נגרמה אדמומית, שחלפה.

4. בין הצדדים לא נקשר הסדר עונשי והנאשם נשלח לקבלת תסקיר מאת שירות המבחן.

5. **התובעת המלומדת** עמדה על נסיבות ביצוע העבירות, הערכים המוגנים והפגיעה בהם. הפנתה לעוצמת האלימות ולפסיקה הנוהגת, תוך שעתרה למתחם שנע בין מאסר של מספר חודשים שיכול וירוצה בעבודות שירות ועד ל-10 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית.

התביעה הסכימה כי הנאשם עבר הליך שיקומי תוך שהפנה לאמור בתסקיר שירות המבחן, יחד עם זאת עתרה לדחות את המלצת שירות המבחן, שכן הנאשם לא עמד בתנאים המצטברים אליבא דהלכה הפסוקה אשר להימנעות מהרשעה ולא הצביע על פגיעה קונקרטית בעטיה של הרשעה. הנאשם שהה יום אחד במעצר ובהמשך בתנאים מגבילים, ללא כל הפרות. התביעה עתרה להרשעת הנאשם וביקשה למקמו בתחתית המתחם לו עתרה.

6. **הסנגורית המלומדת** עשתה ככל הניתן לטובת מרשה, תוך שלימדה עליו סנגוריה רהוטה.

הפנתה לנסיבות ביצוע העבירות וטענה כי המדובר באירוע נקודתי, לעובדה כי הנאשם נעדר עבר פלילי, שחסך בזמן שיפוטי ניכר, תיקונו של כתב האישום לקולא, הפנתה לטראומה שחוזה הנאשם בצעירותו על רקע מות אביו, הטיפול הפסיכולוגי הפרטי בו החל הנאשם, מיוזמתו, עובר להליך המשפטי. הסנגורית הפנתה לטיפול שעבר ועובר הנאשם, לעובדה כי הנאשם הוא שיזם את סיום הקשר עם המתלוננת. הפנתה לפסיקה מגוונת ועתרה לקביעת מתחם שיכול להתחיל מאי הרשעה לצד של"צ.

ציינה כי הנאשם למד לימוד הנדסה (1/ס) והרשעתו תפגע בעיסוקו. הנאשם עוסק כיום כמאמן כושר, כאשר ככל שהנאשם ישתלב בחדרי כושר במוסדות ציבוריים ויידרש להציג תעודת יושר לא יוכל לעבוד במקומות אלה.

הפנתה למכתבי הערכה ממעסיקיו (2/ס) ולמכתבו של הפסיכולוג הפרטי המטפל בנאשם (3/ס).

הסנגורית עתרה לאמץ את הפן הטיפולי בתיק זה ולאמץ את המלצות שירות המבחן ובתוך כך שלא להרשיע את הנאשם ולהשית עליו צו של"צ.

7. **אמו של הנאשם** עמדה על ההליך המשפטי ובתוך כך התנאים המגבילים בהם נתון היה הנאשם וכיצד לוותה אותו כמו גם על הטיפול שעבר במסגרת "בית נועם".

8. **הנאשם בדברו האחרון** הביע חרטה על מעשיו, ציין כי הוא מתבייש, תוך שעמד על הטיפול שעבר ועובר.

דין והכרעה

9. על פי תיקון 113 לחוק העונשין, העיקרון המנחה בענישה הוא עיקרון ההלימה, אשר מכון ליצירת יחס הולם בין חומרת מעשי העבירה בנסיבותיה ומידת אשמו של הנאשם, ובין סוג ומידת העונש שיוטל עליו.

על בית המשפט, בקביעת מתחם העונש ההולם, להתייחס לנסיבות ביצוע העבירה, הערך המוגן שבבסיס העבירה ומידת הפגיעה בו, ובמדיניות הענישה הנוהגת.

כידוע, על פי תיקון 113 מתחמי הענישה נקבעים על פי אירועים ולא על פי אישומים.

במקרה זה, אין חולק כי המדובר באירוע אחד, שקיים קשר הדוק בין המעשים, סמיכות הזמנים, הרקע, המיקום וההקשר ומשכך יש להשקיף על מכלול מעשיו של הנאשם, כאירוע אחד - ראו והשוו ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל (29.4.14); ע"פ 1261/15 דלאל נ' מדינת ישראל (13.9.15).

מעשיו של הנאשם מלמדים על חומרה.

הנאשם איים על המתלוננת כי יתקוף אותה, במהלך ויכוח בין בני הזוג וכעבור ארבעה ימים, במהלך ויכוח נוסף, לאור אמירה של המתלוננת שילך לאמו, יצא הנאשם באימפולסיביות מחדר השינה ובתוך פרץ של אלימות תקף את המתלוננת שלא כדין. התיישב עם ברכיו על החזה שלה, חנק אותה באמצעות ידיו, תוך שאמר לה שתקשיב טוב למה שהוא אומר, בהמשך אחז בעורפה, הפילה ארצה והיכה אותה בגבה.

הדברים לא הסתיימו בפרץ אלים זה, שכן עת הבחין הנאשם כי המתלוננת מתקשרת למשטרה היכה אותה בעורפה ויצא מהדירה. למתלוננת נגרמה אדמומית.

מסכים אני עם ההגנה כי המדובר באירוע אחד, חריג. אכן למתלוננת לא נגרמה חבלה משמעותית, אין המדובר "בטרור ביתי או משפחתי", עם זאת אין להקל ראש בדברים, שכן לאלימות שהפעיל הנאשם יש פוטנציאל לא מבוטל לגרימת חבלות של ממש ואף מעבר לכך - ודי לחכימא ברמיזא - ישיבה על החזה עם הברכיים, חניקה, הכאה בעורף ובגב.

האיומים התבטאו באיום מילולי לפגיעה בגוף בכוונה להפחיד או להקניט, ללא שימוש באמצעי מדגים.

10. הערכים המוגנים הינם ערכים של שלמות הגוף והנפש כאשר לעבירות אלימות בתוך המשפחה, או בתוך התא הזוגי נודעת משמעות מיוחדת המשקפת את רצון החברה להכיר בחומרתן היתרה של עבירות מסוג דא.

הטעמים לחומרה נעוצים בעובדה כי מדובר בתקיפה בתוך תא סגור או מערכת זוגית סגורה, המבוססת על אמון הדדי, הקושי בחשיפה ומצבה של המתלוננת כאשר היא קרועה בין מצב של אלימות לבין רצון לגונן ולשמור על התא המשפחתי והזוגי, לצד הנזקים הקונקרטיים והפוטנציאליים, בעיקר מתחום הרגשי והנפשי הנלווים לעבירות מסוג דא - ראו בין היתר ע"פ 4875/11 מדינת ישראל נ' פלוני (26.1.12) והפסיקה הרבה המצוטטת שם.

בית המשפט העליון שב וקבע כי לאור נפיצותן של עבירות אלה והגורמים הייחודיים הקיימים בעבירות אלימות במשפחה, או אלימות במערכת זוגית, תוך הצורך להגן על קורבנות האלימות, נדרשת ענישה הולמת ואף

החמרה בענישה - ראו בין היתר רע"פ 6758/07 פלוני נ' מדינת ישראל (11.10.07).

אשר לעבירת האיומים, הערכים המוגנים הם ערכים של שלמות הגוף והנפש ובתוך כך שלווה נפשו של האדם תוך אפשרות לחיים חופשיים מחלצים, ראו לדוגמא: ע"פ 103/88 ליכטמן נ' מדינת ישראל (1989) כאשר הפסיקה ערכה הבחנה בין איום מילולי לבין איום באמצעות אמצעי מדגים, או אז, המתחם העונשי גבוה יותר.

11. לאחר ששמעתי ברוב קשב טיעוני הצדדים, עמדתי על הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, הערכים המוגנים ומדיניות הפסיקה הנוהגת, **מצאתי לקבוע מתחם עונשי הולם הנע בין מאסר ולו קצר שיכול וירוצה בעבודות שירות ועד ל- 12 חודשי מאסר לריצוי בפועל לצד ענישה נלווית.**

ראו בין היתר: רע"פ 3077/16 פלוני נ' מדינת ישראל (2.5.16); עפ"ג (תל אביב)

70046-11-18 קרוב נ' מדינת ישראל (17.10.18); עפ"ג (מרכז) 13291-09-18 פלוני נ' מדינת ישראל (16.12.18); ת"פ 50117-01-18 מדינת ישראל נ' פלוני (17.2.20); ת"פ 66552-01-18 מדינת ישראל נ' פלוני (10.2.20); ת"פ 3480-01-16 מדינת ישראל נ' פלוני (17.7.18); ת"פ 27612-04-16 מדינת ישראל נ' פלוני (15.1.18).

מיקומו של הנאשם בתוך המתחם וסוגיית אי ההרשעה

12. מושכלות יסוד בדיני העונשין שלנו, כי משהוכח ביצועה של העבירה המיוחסת, יש להרשיע את הנאשם.

הכלל הינו הרשעה, בכל הנוגע לבגירים, והחריג הינו אי הרשעה.

ההלכה הפסוקה קבעה כי בית המשפט יפעיל את סמכותו להימנע מהרשעת מי שנמצא כי עבר עבירה, רק במקרים חריגים ויוצאי דופן בהם עלול להיווצר פער בלתי נסבל בין עוצמת הפגיעה שבעטייה של הרשעת נאשם ספציפי, לבין תועלתה לאינטרס הציבורי - חברתי הכללי, ראו בין היתר:

ע"פ 2083/96 תמר כתב נ' מדינת ישראל, פ"ד נב(3) 337; ע"פ 9863/06 לאופר נ' מדינת ישראל (31.12.07); ע"פ 2669/00 מדינת ישראל נ' פלוני, פ"ד נד(3) 685.

על פי ההלכה הפסוקה, הימנעות מהרשעה תתאפשר במקרים חריגים, **בהתקיימותם והצטברותם**, של שני תנאים מרכזיים.

הראשון, שההרשעה תפגע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם, והשני שסוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסוים על הרשעה מבלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי ענישה אחרים.

13. הנאשם בן 34, עברו נקי ללא רבב, ללא תיקי מב"ד חדשים. הודה בפתח משפטו, חסך בזמן שיפוטי ניכר, בזמנה של התביעה הכללית ובזמנם של עדי התביעה ובעיקר חסך בהעדת המתלוננת.

שהה במעצר יום אחד, שהה בתנאים מגבילים, תוך ששמר עליהם קלה כחמורה, מבלי שנרשמו לחובתו הפרות.

הנאשם פנה בעקבות משבר מקצועי שחוזה לטיפול פסיכולוגי פרטי (3/ס), שיתף אודות אירוע האלימות ומתמיד בטיפול.

לתיק הוגשו שני תסקירים מאת הגורם המקצועי הוא שירות המבחן.

שירות המבחן סוקר את נסיבותיו האישיות של הנאשם. הנאשם רווק, בעל תעודת בגרות מלאה, שירת כלוחם ביחידה קרבית ועם שחרורו השלים לימודי הנדסאי במכללה הטכנולוגית "רופין" ואף השתלב בלימודי המשך של הנדסה אזרחית באוניברסיטת אריאל.

נשר מלימודיו כעבור שנתיים, נוכח קשיים לימודיים ואמביוולנטיות באשר לרצונו לעסוק בתחום זה ובשנים האחרונות עובד כמאמן כושר.

בהיותו בגיל 17 אביו נפטר בפתאומיות. הכיר את המתלוננת כמאמן כושר, כאשר החודשים הראשונים לקשר הזוגי התאפיינו ביציבות ובאיזון ולאחר מעבר לדירה משותפת, החלו להיווצר ביניהם פערים בתפיסות וברצונות.

הנאשם נטל אחריות מלאה על המיחוס לו בכתב האישום המתוקן, האירוע נסוב על הרקע רצונו של הנאשם לסיים את מערכת היחסים הזוגית. בשיחה עם המתלוננת שללה שימוש באלימות פיזית כלפיה מצד של הנאשם מעבר לאירוע הנוכחי מאז האירוע אין קשר בין בני הזוג.

שירות המבחן התרשם מנזקקות טיפולית ומשכך הפנה את הנאשם במסגרת צו פיקוח המעצרים להליך טיפולי "בבית נועם", שכלל שלושה מפגשים בכל שבוע לצד טיפול פרטני. הנאשם התמיד בטיפול במשך 7.5 חודשים ונטל חלק פעיל במסגרת הטיפול. הנאשם עבר דרך משמעותית בטיפול והשתלב בסיומה של הקבוצה הטיפולית בקבוצת המשך, אליה הגיע בזמן וכנדרש. בחודש מאי 2021 השתלב בקבוצה ייעודית לגברים שנהגו באלימות והתמיד להגיע למפגשים בקבוצה. שירות המבחן מעריך כי בכפוף להמשך הטיפול בתחום האלימות הזוגית, יפחת הסיכון להישנות עבירות דומות מצדו של הנאשם.

לאור חלוף הזמן, המאמצים שעורך הנאשם לתפקוד תקין, הטיפול שעבר ועובר המליץ שירות המבחן על הטלת צו מבחן. שירות המבחן ציין כי אומנם הנאשם לא הציג מסמכים רלוונטיים המעידים על פגיעה קונקרטיה בתפקודו במידה ויורשע בדין, עם זאת לאור עברו הנקי החשש שהביע כי הרשעה עלולה לפגוע בו במידה וישב לעבוד בתחום ההנדסה, נטילת האחריות וההליך הטיפולי המליץ שירות המבחן שלא להרשיעו.

בתסקירו העדכני שב שירות המבחן על המלצתו להטיל על הנאשם צו מבחן ללא הרשעה לצד של"צ בהיקף של 100 שעות.

14. לאחר ששמעתי ברוב קשב טיעוני הצדדים, עיינתי במסמכים שהציגה בפני ההגנה אשר לעיסוקו של הנאשם (2/ס,1/ס) ובתסקירי שירות המבחן, עם כל הצער שבדבר, לא מצאתי כי בנסיבותיו של תיק זה ניתן שלא להרשיע את הנאשם, אליבא דתנאים המצטברים הקבועים בהלכה הפסוקה.

15. סבורני כי הנאשם אינו עומד בשתי המשוכות שהציבה הפסיקה בעניין הימנעות מהרשעה. ראשית העבירות בנסיבותיהן אין מאפשרות להימנע מהרשעה - המדובר בפרץ אלימות, שכלל ישיבה על חזה של המתלוננת עם הברכיים, חניקתה, אחיזה בעורפה והפלתה ארצה תוך הכתה בגבה ובהמשך אחיזתה בעורפה עת המתלוננת התקשרה למשטרה.

16. אשר למשוכה השנייה וחרף התסקיר העדכני שהתקבל משירות המבחן, סבורני כי הנאשם לא צלח לעמוד בגדרי משוכה זו - רוצה לומר אין בנמצא פגיעה קונקרטית.

שירות המבחן עצמו מציין כי הנאשם לא הציג בפניו מסמכים הרלוונטיים לפגיעה קונקרטית. המסמכים מלמדים על כך שהנאשם למד לימודי הנדסה במכללת רופין, פנה ללימודי הנדסה אזרחית באוניברסיטת אריאל, כך בהתאם לתסקיר והפסיק את לימודיו כעבור שנתיים. הנאשם אינו עוסק בתחום ההנדסה וכיום משמש כמאמן כושר. אין בנמצא כל מסמך שהרשעה תפגע בעיסוק זה של הנאשם. חשש עתידי כידוע אינו מספיק.

17. סוף דבר, מצאתי להרשיע את הנאשם בעבירות בהן הודה בתיק זה, מאחר והתנאים המצטברים אליבא דהלכה הפסוקה לא התקיימו בענייננו - ראו והשוו בסוגיה זו של אלימות זוגית ע"פ (תל אביב) 11523-06-20 ביטון נ' **מדינת ישראל (30.7.20)**.

18. אשר לטעמים הצריכים לעניין מיקומו של הנאשם בתוך המתחם ובתוך כך נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות, כאן מצאתי כי מתקיים פוטנציאל שיקומי משמעותי, שבעטיו יש לסטות ממתחם העונש ההולם.

אכן, האינטרס הנוגע לשיקומו של הנאשם אינו מהווה אינטרס שלו בלבד, אלא משרת גם את החברה בכללותה. יחד עם זאת, אינטרס זה מהווה **שיקול אחד** מבין מכלול השיקולים העומדים בפני בית המשפט בבואו לגזור את עונשו של הנאשם - ראו והשוו רע"פ 1787/15 **עמר נ' מדינת ישראל (24/03/15)**.

בהינתן כך, ולאחר ששמעתי טיעוני הצדדים, מצאתי לבכר את הפן השיקומי בתיק זה, כהמלצת שירות המבחן, בחלק האופרטיבי של התסקיר, ולסטות ממתחם העונש ההולם אליבא **דסעיף 40 לחוק העונשין**, מטעמי שיקום.

הנאשם מצוי בטיפול במשך כשנה ועשרה חודשים, לרבות בבית נועם ובקבוצת המשך המיועדת לגברים שנהגו באלימות המתקיימת במסגרת שירות המבחן, לצד הטיפול הפסיכולוגי הפרטי, נטילת אחריות מלאה והבעת חרטה, אי פתיחת תיקים חדשים לצד יציבות תעסוקתית.

אשר על כן, מצאתי להרשיע את הנאשם במיוחס לו, ולהשית עליו את העונשים הבאים:

1. מאסר על תנאי בן 4 חודשים למשך שנתיים מהיום, שלא יעבור עבירות בהן הורשע.
2. צו מבחן למשך שנה מהיום.
3. צו של"צ בהיקף של 100 שעות, בהתאם לתוכנית שהתווה שירות המבחן בתסקירו העדכני.

אני מזהיר את הנאשם כי מילוי צו המבחן וצו השל"צ עלולים להוביל להפקעתם, חזרתו לאולם בית המשפט וגזירת ענישה חלופית ונוספת.

צו כללי למוצגים - המוצגים, ככל שישנם בתיק זה, יטופלו בהתאם להחלטת קצין משטרה מוסמך.

ככל שקיימת הפקדה בתיק זה או בתיקים קשורים - מ"י/מ"ת תושב לנאשם או למי מטעמו בכפוף לכל דין או החלטה אחרת.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתל אביב בתוך 45 ימים מהיום.

המזכירות תעביר העתק מגזר הדין לשירות המבחן.

ניתן היום, כ"ג תשרי תשפ"ב, 29 ספטמבר 2021, במעמד הצדדים.